

Program "Pomôž" je určený pre tých, ktorí chcú prakticky pomôcť pri misijnej práci. Jedná sa o krátkodobé misijné projekty v trvaní 2-24 mesiacov. V rámci programu Pomôž sa do misijnej služby zapojili už niekoľkí Slováci, pričom využili svoju odbornosť. Prvými boli manželia Daniel a Ľubka, ktorí v Ghane pomáhali pri písaní podkladov pre granty. Ďalším bol Matej, ktorý pomáhal s výstavbou kancelárskych priestorov a Tomáš, ktorý natáčal dokument o práci prekladateľov Biblie a alfabetizačných pracovníkov. O ich skúsenostiach sa dočítate ďalej v tomto článku.

Ak máte záujem zúčastniť sa takéhoto pobytu kontaktujte nás [TU](#).

Tomáš

„Cestujeme tentoraz aj za tmy, okolo desiatej prechádzame niekoľko mostov. Pod nami hlboko prúdi tmavá Black Volta, obrovská rieka. Na takmer čiernej hladine kde-tu vidno malé rybárske člny so svetielkom.

Niekoľko ďalších dní trávim v Tamale a okolí. Nasledujúci deň cestujeme do Gonja oblasti. Prvýkrát sa objavujú popri ceste obrovské termitiská takmer ako mílniky a miestne domy s kruhovým pôdorysom. Prichádzame na pickupe do dedinky v oblasti Gonja. Po chvíli čakania pod korunami stromov neďaleko hlinených domov prichádza Isaac. Neskutočne zaujímavý človek, múdry takým africkým spôsobom. Issac sa narodil do moslimskej rodiny. V mladosti sa stal kresťanom, čo mu spôsobilo problémy v jeho rodine. To, čo robí dnes, ja považujem za skutočný zázrak. Sedíme a jeme v jeho záhrade, pred jeho domom, neďaleko nás je plot, ktorý postavili z výhonkov nejakého stromu a teraz tam rastie krásny živý plot. Jeho záhrada je jeho poklad, laboratórium, priestor, kde sa púšťa do skutočných poľnohospodárskych dobrodružstiev. Podvečer potom, ako prejdeme nejaký kus osady, natáčame rozhovory s ľuďmi, stretávame sa s náčelníkom (veľmi vtipným a veľmi starým mužom) a sadáme si pod Issacove stromy. Jeho syn rozloží do kruhu stoličky a prichádza sem veľa ľudí. Najskôr starci, zdravia nás a usmievajú sa na nás a potom aj mamičky s deťmi, staršie deti a ľudia z dediny, čo skončili svoju prácu...“

Asi takto vyzeral môj bežný deň v Ghane, čiže vôbec nie bežne.

Volám sa Tomáš a som študentom dokumentárneho filmu. V auguste a septembri 2012 som strávil skoro 2 mesiace v Ghane, kde som natáčal film o prekladateľoch Biblie a dokumentoval gramotnosť a lingvistický výskum jednej africkej kresťanských organizácie, GILLBT.

Keď sa ma prvýkrát Jaro Tomašovský spýtal, či by som nenakrútil film pre Wycliffe o projektoch, na ktorých sa pracuje v africkej Ghane, bral som to na jednej strane ako skvelú vec, niečo, čo by sa ma mohlo týkať, ale keďže veľa ľudí príde a hovorí, že mohol by som robiť na tom a na tom, bral som to skôr ako nejakú záležitosť, službu, ktorou by som mohol pomôcť, ale ktorá je ešte ďaleko a len možná. Až ako sa blížilo leto a bolo treba podstúpiť konkrétne kroky kvôli tejto veci, uvedomoval som si stále viac, že sa vlastne mám stať misionárom. Aj tak som od prvej chvíle cítil, že by to mohlo byť niečo pre mňa, pretože študujem filmovú dokumentárnu tvorbu a toto je prvá príležitosť spojiť moje vlastné štúdium so službou Bohu a ľuďom. Myslím, že celý proces aj samotný takmer dvojmesačný pobyt a práca v Ghane boli skvelou školou a takou osobnou skúškou pre mňa. Skúsil som si, aké sú moje hranice, či sa dokážem v úplne cudzom prostredí (a cudzím myslím úplne cudzie, kde je doslova všetko iné ako to, čo poznáte) spoľahnúť na Boha a s kamerou a malým množstvom techniky precestovať obrovskú africkú krajinu.

Často som si počas tých zvláštnych horúcich dní, keď sme veľa cestovali hore dolu a trávili čas so zaujímavými, priateľskými a nezvyčajne húževnatými ľuďmi, kládol otázku, čo tam vlastne robím, ako som sa ja, Tomáš, niekde z Levíc dostal do týchto končín. Zdá sa, že Boh má často s nami plány, o ktorých ani nespívame. Zvláštne cesty, ktoré môžeme skúsiť len, ak sa mu dáme k dispozícii. Asi by som nemal toľko odvahy sám sa niekam len tak vybrať a robiť namáhavú prácu niekde po afrických lesoch a buši, keby som nemal toľko ľudí, ktorí ma v tom podporili a pomáhali mi, ktorých nebolo nakoniec málo, od mojej rodiny cez Tomašovských až po rôznych ľudí a rodiny, ktoré aj nemálo finančne prispeli, aby mohol celý projekt fungovať. Veľakrát sa človek stretne s problémami, ktoré musí riešiť, aj ako misionár, pracujúci v cudzej krajine, ale vďaka tomu, že som vedel, že sú tu stále ľudia, s ktorými sa môžem o veľa veciach poradiť a ktorí stoja za mnou, to bolo omnoho jednoduchšie.

Misijný pobyt v Ghane mi okrem nového pohľadu na kresťanstvo a misiu v Afrike, mnohých skúseností a krokov viery dalo aj veľa podnetov a nových pohľadov, čo všetko môžem ešte v budúcnosti urobiť a ako pracovať na tom najdôležitejšom čo je na tejto zemi našou úlohou: hľadať a objavovať pre druhých ľudí večnú pravdu a ukazovať na to, čo je dôležité tými najrozličnejšími spôsobmi, každý tak, ako nás Boh stvoril a s darmi, ktoré nám dal.

Viac o tomto projekte na www.ghanadocu.tumblr.com

Daniel a Ľubka

